

tringer ere falske saaledes, som jeg mener, at de ere falske, vilde det være i fuld Samklang med den Ytring, som det ærede Medlem vedgaar at have brugt, nemlig at det er en politisk Forsbrydelse fra det ærede Medlems Side, som vi her have at gjøre med. Det er derfor meget rimeligt, at jeg har havt Ret i min Opfattelse; men, som sagt, Tidenden vil jo vise det, hvis det ærede Medlem ikke har gjenmælst sit Foredrag. Naar det ærede Medlem dernæst anskede over, at jeg skulde have yttret mig paa en overlegen Maade om Modstandernes Argumenter og fremhævet mine egne som helbige og deres som mindre heldige, saa maa jeg bemærke lige overfor ham, at det er temmelig ubilligt, at han kommer med denne Antæ lige overfor mig i selsomme Dieblis, som han selv et Par Gange gjør sig skyldig i det Selsomme. Han bemærkede ikke blot, at det var „utviolsomt“, at man fra første Færd af har været enig om, at Dekorationer o. dsl. hørte under det, der skulde afholdes af den til Theaterbygningen bevilgede Sum, tiltrøds for, at jeg og endel Andre have bemærket, at disse Udgifter aldeles ikke skulde afholdes deraf, men at tværtimod det Modsatte var det Rette, og have søgt at bevise dette ud af Ytringer, der i sin Tid ere falske. Men han endte ogsaa med at sige, at det Forsvar, der havde været ført her i Thinget for Ministerens Færd, ikke havde været heldigt; det Gæste, der kunde lade sig høre til Forsvar, var det, som det ærede Medlem selv (Hall) havde sagt for nogle Aar tilbage; alt det Andet var ikke heldigt. Det ærede Medlem for Nørrejylland (Suel) fremhævede jo ogsaa igaar, at mine Argumenter ikke vare videre gode. Han sagde endog, at der ingen Kjerne var i dem, men at det kun var Avner. Nu veed jeg, at det ærede Medlem for Præsts Amt (Bjoffen) vil svare mig: „Ja, der er Forskjel paa Kong Salomon og Sjrgen Hattemager; jeg er Formand i Finantsudvalget og Medlem af Flertallet i Thinget.“ Og hvad er jeg? Jeg er en Uafslugt, der er i Mindretallet. Det forekommer mig dog mindre passende for det ærede Medlem at fremhæve sin Stilling her i Thinget over for mig. Naa, det saar jeg at skænte ham, men hans Argumenter kan jeg ikke ganske lade slippe saaledes. Jeg beklager meget, at hans Opfattelse af mine Ytringer paa flere Punkter har været saa overmaade urigtig. Han sagde, at den betegnende Ytring om, at Pengene skulde ligge lige saa godt i Theatrets Reservefond og i Sorø Akademi, skulde jeg ogsaa have indrømmet og fortolket paa den Maade, at ligervis som de efter min Mening, naar de laa i Theatrets Reservefond, vare til Disposition for Regjeringen, vare de det ogsaa, naar de laa hos Sorø Akademi. Jeg har ikke sagt, at, naar de laa i Theatrets Reservefond, vare de under visse Omstændigheder til Disposition for Regjeringen; tværtimod, de ere det under alle Omstændigheder, for

saa vidt de ere nødvendige for Theatrets Drift, og at jeg skulde have yttret, at paa samme Maade var det til Disposition, der laa i Sorø Akademi, er altsaa en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg har ikke sagt et Ord af det. Jeg sagde tværtimod, at denne berømte Sætning af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgtreds (Berg), der uafslægt er bleven gjentaget, og som, hver Gang Sagen har været forhandlet, har været fremdraget i det Mindste to Gange om Dagen, i og for sig er meget rigtig, for saa vidt man forstod den saaledes, at naar disse Indretninger have lige gode Rasser, ligge Pengene lige godt paa begge Steder, men hvis den var at forstaa, som jeg antog, at det ærede Medlem havde ment det, at Pengene ere lige saa uangribelige for Ministeriet, naar de ligge i Theatrets Reservefond, som naar de ligge i Sorø Akademis Kasse. Saa var dette en Sætning, som jeg paastod var ganske urigtig; men jeg paastod — og derfor fremdrog jeg det —, at man ikke kunde udlede Noget deraf, at den ikke ydeligt var bleven modsagt. Det ærede Medlem vil altsaa se, at han her bestandig har misforstaaet mig. Naar det ærede Medlem dernæst bemærkede, at det er utviolsomt, at man fra Sagens Begyndelse havde været enig om, at Dekorationer og deslige, — jeg veed ikke, om han tog Garderobe og Møbler med, men i alt Fald Dekorationer — henhørte under de Gjenstande, som skulde afholdes af Theatrets Byggesum, hvad ansøgte han saa for at bevise dette? Han ansøgte et Bevis, som skulde være slaaende, nemlig det, at man den Gang antog, at dette vilde være noget helt Forsvindende. Denne Omstændighed skulde være et Argument for, at Udgifterne deril skulde afholdes af Theatrets Byggesum. Nei, jeg indrømmer fuldkommen, at det var en temmelig udbredt Mening, at Udgifterne hertil vilde blive noget Forsvindende; men deraf fulgte jo ingenlunde, at dette lille Beløb — var det stort, skulde der ikke være Tale derom — skulde afholdes af Theatrets Byggesum. Tværtimod, man sagde saaledes: I have her udfastet en Sum — saaledes blev det jo nævnt, navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Hjgsbro) — som I paastaa er tilstrækkelig til at opføre Bygningen for; jeg tror ikke, at den er det — sagde det nævnte ærede Medlem —, men i hvert Fald vil der komme mange andre Udgifter udenfor denne Sum; thi da I have forandret Bestemmelsen om, at Scenen skal have de samme Dimensioner, saa at Dekorationer kunde overføres fra det gamle Theater, vil der blive Udgifter i saa Henseende. Derpaa kom den famøse Ytring frem om Løppen og Hoden, som vi have hørt saa mange Gange, og som skulde bevise, at det kun var Lidt, der var Tale om. Men hvorledes skulde den Omstændighed, at man troede, at det kun var Lidt, kunne være Bevis for, at, naar denne Forudsat-